

Naš glas

GLASILO KOMBINATA DELAMARIS

INTERNA IZDAJA

Letnik IV

IZOLA — 12. SEPTEMBRA 1962

STEV. 5

SREDI SEZONE

Borba za letošnjo proizvodnjo se bliža svojemu višku. Smo sredi sezone. Ogromne količine najrazličnejše zelenjave prihajajo v tovarno vsak dan. V obrat Argo prihaja dnevno preko 70 kamionov. Čeprav nam je suša prekrizala marsikateri račun, letina paradiznika le ni tako majhna. Do konca odkupa bomo gotovo prejeli iz našega področja okrog 250 vagonov svežega paradiznika. Naši ribiči z nestrpnostjo čakajo, da se jim »morje odpre« in da tudi

jev proizvodnje odločilna in velika, nikakor ne moremo mimo zaslug, ki jih pri tem delu pridobivajo prav naše žene.

Ko bi znali tako lepo opisovati kot naš pisatelj Ivan Tavčar, bi hvalospev naši ženi-delavki gotovo ne bil slabši od zanosnih besed, ki jih je Ivan Tavčar v Cvetju v jeseni naslovil na slovensko kmetico-mater. Mar tudi naše žene-delavke ne drže na svojih ramah treh vogalov naše tovarne? Mi radi govorimo, koliko vagonov in kamionov te in one vrste surovin je prišlo v našo tovarno. Kaj radi pa pozabljamo, da gredo vsi ti vagoni in kamioni materiala skozi roke naših žena. Da so njihove roke razbolene vsled to-

likšnih količin, da marsikdaj koža na njihovih dlaneh kar poka od tolikšnih opravil. Resnično so oporni zidovi naše tovarne. Vsa čast jim in hvala za vse to!

Prav sedaj se odloča, kako bomo v letošnjem letu uspeli. Bomo dobro in kvalitetno predelali in izkoristili vso surovino, ki jo zbiramo za proizvodnjo celega leta? Bomo vzdržali v napornem delu, ki zahteva tudi do deset in še več ur na dan? Vsakemu od nas je jasno, da ni dovolj, če surovino v celoti predelamo. Odločilno za naš dohodek je to, da vsako surovino čim bolj izkoristimo, da pri njej dosežemo čim večji izplen. Ogromnemu delu se torej pridružuje tudi ogromna odgovornost za gospodarno delo. Gre torej res za pravo bitko, kjer ni predaha niti odstopanja. Potrudimo se, da bomo to bitko z uspehom izbojevali.

Višek sezone nalaga vsakemu izmed nas svoje breme in svojo odgovornost

oni prispevajo svoj delež k celotnemu dohodku podjetja. Marsikdo od nas se zjutraj ogleduje po morju in tam išče naše ladje, da bi že iz njihovega razporeda razbral, je bil ulov ugoden ali ne. V tovarno prihajajo vse večje količine ribe.

Višek sezone nalaga vsakemu od nas svoje breme in svojo odgovornost.

Čeprav je odgovornost naših tehničnih kadrov in organizator-

Volitve v komunalno skupnost socialnega zavarovanja

Komune dobivajo v zadnjem času vse večji vpliv na družbena in ekonomska dogajanja na svojem območju. Edino socialno zavarovanje je inštitucija, ki je še danes ostala tipično okrajna služba. Novi zakon o socialnem zavarovanju pa predpisuje, da bodo z novim letom tudi v tej veji družbene dejavnosti zagospodarili sami zavarovanci, seveda preko svojih zastopnikov. Ker bo stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje odvisna od porabljenih sredstev, od socialne politike v naših podjetjih, bomo morali v bodoče z vso pazljivostjo spremljati vzroke naše odsotnosti z dela. V naši občini je premalo zavarovancev, da bi lahko v pogledu socialnega zavarovanja bili samostojni. Zato ne kaže nič drugega, kakor da se v tem pogledu združimo s piransko in koprsko komuno. Ta komunalna skupnost socialnega zavarovanja bo imela skupščino, ki bo odločala predvsem o višini prispevkov socialnega zavarovanja, pa tudi o posebnih dodatnih prispevkih tudi

za posamezna podjetja (kolikor bodo s svojimi bolezninami povzročala nadpovprečne stroške). Zaradi tako občutljivih stvari, o katerih bo skupščina odločala, moramo v to skupščino izbrati res najsposobnejše ljudi iz kombinata, tako da bodo tudi sposobni braniti naše interese ter voditi zavarovalno politiko, ki bo v interesu vseh treh obalnih občin. Skupščina obalnih občin bo imela 57 članov. Od tega bodo v Kopru izvolili 30, v Piranu 14 in v Izoli 13 članov, pač odvisno od števila zavarovancev v vsaki komuni.

V »Delamarisu« bomo izvolili 4 člane za skupščino socialnega zavarovanja. Volitve moramo izpeljati najkasneje do 15. t. m.

Kandidate bo predlagal kolektiv sam, dokončno pa jih bo izvolil delavski svet kombinata.

V ilustracijo dajemo nekaj preglednic, ki vas bodo prav gotovo zanimale. Posamezne občine imajo tole število zavarovancev:

(Nadaljevanje na str. 4)

Izredna seja delavskega sveta

Delavski svet je na izredni seji 31. avgusta 1962 sprejel naslednje sklepe:

1. Odobrava se najetje kredita za trajna obratna sredstva pri Jugoslovanski banki za zunanjo trgovino v znesku 300 milijonov dinarjev. Kredit se bo vrnil v osmih letih po 6% obrestni meri ter z lastno udeležbo 15%. Podjetje se zavezuje, da bo z dobljenimi finančnimi sredstvi finansiralo povečani izvoz, obenem se kombinat zavezuje, da bo v obratna sredstva letno vlagal najmanj 20 milijonov dinarjev iz čistega dohodka. Ker poslujemo z enakimi obratnimi sredstvi kot pred leti, ko je znašal naš celotni dohodek 3,5 milijarde, je nujno, da ta kredit najamemo.

2. Za čas od 1. januarja do 1. avgusta leta 1962 se pri obračunu osebnih dohodkov EE komercialne odbije vrednost napotnic za delo v skladiščih gotovih izdelkov. Napotnice naj bremenijo centralni sklad osebnih dohodkov. Od 1. septembra dalje velja za skladišče gotovih izdelkov ločen, samostojen obračun ustvarjenega dohodka. Skladišče gotovih izdelkov ustvarja svoj dohodek na podlagi cenika in je zato v enakem položaju kot proizvodne EE. Napotnice bodo bremenile njihov dohodek.

3. Izplačajo naj se razlike tistim neproizvodnim EE, ki so v mesecu juniju dobile premalo izplačano (vsaki posebej). Od 1. avgusta dalje naj se vrši obračun ustvarjenih osebnih dohodkov EE komercialne, glavne unrave, splošnega sektorja in GRS na isti osnovi, to se pravi vrednost točke naj bo v vseh navedenih EE enaka. Preveč izplačane osebne dohodke v prvem polletju naj vračajo administrativne EE vzajemno, tako da bo vrednost točke enaka.

4. Splošni sektor naj s komisijo za proučevanje nagrajevanja predlaga DS, katera delovna mesta naj se v administrativnih EE ukinejo (do 20. septembra).

5. Naši bravelci se prav gotovo še spominjajo, da je DS že po zaključnem računu 1961 letos aprila sprejel sklep, da se ne razdeli vsa sredstva, ki so izhajala iz pozitivne razlike. Ta predlog DS, so tisti, ki jim je po pravilniku ta denar pripadal, upoštevali in se ga delno odrekli.

DS odobrava, da se prenesejo sredstva iz posebnega računa pri NB (ostanek pozitivne razlike iz lanskega leta — okrog 384.000) na blagajno vzajemne pomoči. Ta sredstva se lahko uporabijo izključno za posojila članom kolek-

tiva. Sindikalni odbor mora polletno poročati DS o koriščenju teh sredstev.

6. Potrjujejo se ceniki del, ki jih je podala komisija za nagrajevanje, s spremembo, da se tako prilagode, da bo vrednost točke v prvem polletju 1962 znašala 1,03 za vse proizvodne EE. Po tako popravljenih cenikih naj se izvrši izplačilo razlike za junij in julij, kajti v teh mesecih se je izplačalo točko le do vrednosti 1

dinarja. Takšni ceniki bodo veljali do konca leta, razen ako se spremeni tehnološki proces, organizacija dela ali se uvede nove stroje. Tehnični direktor je dolžan omenjene spremembe vnaprej sporočiti komisiji za proučevanje nagrajevanja.

7. Uprava kombinata naj sporoči svoje mnenje DS, ali naj se skladišča gotovih izdelkov obračunava kot eno obračunsko enoto ali ločeno.

ŠE VEDNO PRI OSNUTKU PRAVIL PODJETJA

Člen 19.

Delavski svet podjetja odloča veljavno, če je na zasedanju več kot polovica članov. Delavski svet odloča z večino glasov prisotnih članov.

Zanimivo je, da odločbe o glasovanju ne predvidevajo v nobenem primeru kvalificirane večine. V marsikateri delovni organizaciji poznajo tako imenovano kvalificirano večino. Obstaja načelno vprašanje, ali ne bi bilo potrebno, da se za sklepe, o nekaterih življenjsko pomembnih odločitvah za delovno organizacijo zahteva kvalificirana večina. Samo v osvetlitev: »Delavski svet sklepa o bistvenih spremembah, o organski sestavi sredstev, o dolgoročni zadolžitvi, ki bo bistveno vplivala na obseg osebne in splošne potrošnje, o odpustitvi večjega števila delavcev, o združitvi z nekim drugim podjetjem, o spremembi razmerij delitve čistega dohodka.« Po določbah, ki so navedene v citiranem členu, se lahko primeri, da zadevo izglasuje komaj dobra četrtina članov delavskega sveta. Takih odločitev pa seveda ne bi kazalo prepustiti tako ozkemu krogu delovnega kolektiva, nasprotno, to so zadeve (ki niso vse), za katere bi bilo potrebno, celo obvezno predhodno dobiti mnenje celotnega delovnega kolektiva. Še več, potrebno bi bilo razmisliti, ali ne bi kazalo v takih primerih predpisati DS, da obvesti delavce o priporočilih, stališčih in ugotovitvah posameznih družbenih organov in organizacij. Tako bi torej DS vnaprej vedel za stališče kolektiva in drugih družbenih činiteljev in bi se seveda tudi v večji meri zavedal odgovornosti, ki jo s svojo odločitvijo prevzame nase.

Drugi odstavek 28. člena
Predsednik UO sklicuje seje na lastno pobudo, na predlog sindi-

kata ali pa na zahtevo kateregakoli člana upravnega odbora.

Ob tem določilo se vsili vprašanje, če ne bi bilo morda oportuno odrediti, da mora predsednik sklicati sejo tudi, kadar to zahteva delavski svet, ki vendar voli upravni odbor.

Člen 29.

Predsednik mora zaradi pravilnega dela upravnega odbora vse točke dnevnega reda pripraviti in zahtevati od direktorja ali pa od oseb na strokovnih delovnih mestih, da izdelani predlog obrazložijo.

To določilo je zanimivo iz dveh vidikov. Prvi je v naslednjem: »Ali ne bi bilo potrebno zahtevati od strokovnih delavcev, da istočasno podrobno obrazložijo UO posamezna vprašanja ter tudi predložijo vse realno možne rešitve za ureditev zadeve, ki se o njej razpravlja, da mu predložijo gradivo iz katerega so razvidni rezultati in posledice, ki jih sproži vsaka izmed možnih rešitev? Ali ne bi bilo koristno od strokovnih služb, da informirajo UO o vseh možnih rešitvah v danih pogojih in ne, da nastopajo samo z eno rešitvijo za katero so se odločili v strokovnih službah.

Cim strokovne službe predlagajo različne rešitve in obrazložijo tudi kakšne rezultate in posledice je pričakovati od vsake izmed priloženih rešitev, potem na ta način, dajejo praktično osnovo za razpravljanje in sklepanje upravnega odbora.

Samo na ta način se namreč upravni odbor znajde pred nalogo, da se odloči za eno izmed predloženih rešitev in da na ta način tudi prevzame odgovornost za svojo odločitev. Omenjeno načelo pa je zanimivo še iz enega vidika: »Ali je načeloma pravilno, da se UO veže samo na strokovno mnenje strokovnih služb, ki (Nadaljevanje na str. 3)

KDAJ BO GOTOVA NOVA ŠOLA

V začetku tega leta smo z velikim veseljem pozdravili začetek gradnje nove šole zlasti še, ker je bilo tedaj zagotovljeno, da se bo pouk lahko začel v novi šoli že v letošnji jeseni. Tako je bilo rečeno in v pogodbi tudi zapisano, da bo šola 31. avgusta gotova. Ta optimizem se je počasi umikal spoznanju, da se bo tudi letošnje šolsko leto pričelo v dosedanjih pretesnih prostorih, da nove učilnice ne bodo gotove v predvidenem roku. Zakaj ne?

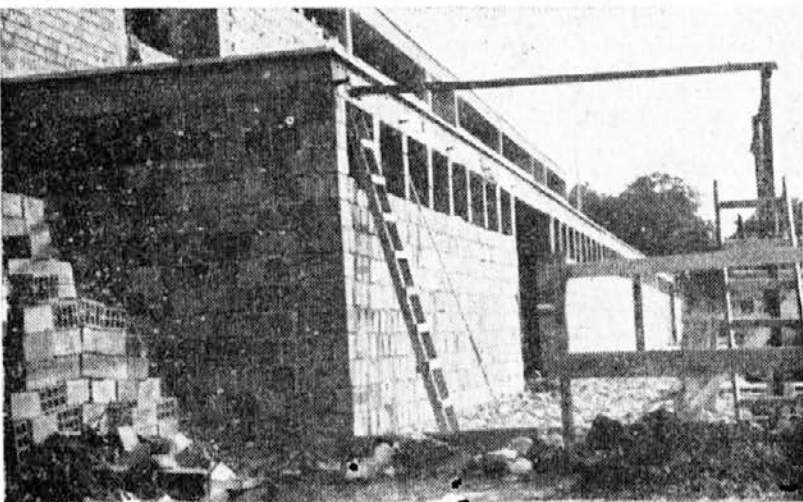
»Gradbenik«, ki je to delo prevzel, je začel z zemeljskimi deli 19. februarja, s tem so se začele tudi prve težave. Zaradi deževja, ki jim je zalilo izkope za temelje, so morali z delom prenehati. Pri kopanju temeljev so pa tudi ugotovili, da struktura terena ni takšna, kot so domnevali in je bilo treba napraviti nove izračune, s čimer se je gradnja sicer pocenila za 3,5 milijona, moralo se je pa zopet čakati na odobritve po novih izračunih. Ko so bili temelji gotovi in bi se moralo začeti z zidom in kamnito oblogo, ni bilo prostih kamenarjev, ko so pa ti prišli, ni bilo od nikoder votlakov za stene in strope. Izvajalec opravičuje to s pomanjkanjem tovrstnega materiala, ni pa znano, ali je bilo dovolj storjenega ob pravem času, da bi bil material pravočasno na gradbišču.

V drugi polovici meseca aprila so prišli votlaki in gradnja je stekla, četudi je bila doslej že v za-

mudi za en mesec. Da pa ne bi šlo pregledko, se je pokazalo, da je armatura, ki gre v stropnjake, premočna ter je bila izvršena korektura tega načrta, s čimer se je zopet prihranilo 4500 kg železa v vrednosti 622.000 din, toda delo je zopet počivalo nekaj dni.

S težavami okrog nabave materiala pa ni bilo konec.

Velik problem je bil z elektro-filtrskimi elementi in opečnimi elementi modularnih mer. Prve je izvajalec dobil iz Trbovelj, druge pa iz ljubljanskih opekarn.

Na gradbišču nove šole fotoreporter »Našega glasu« graditeljev ni opazil

Stroški, naša slabost

Ekonomske enote bodo v bodoče same vodile evidenco vseh stroškov materiala in uslug. Tako se glasi sklep UO kombinata, ki hoče s tem ukrepom prisiliti EE, da bodo v bodoče skrbneje proučevale in jih imele dnevno na vpogled stroške, ki bremenijo njih same.

Znižanje stroškov ne sme biti prepuščeno stihiji in samovolji. Ne smemo dopustiti, da bomo na znižanje stroškov vplivali kampanjsko in to šele takrat, ko bo-

mo s presenečenjem opazili, s kako velikimi stroški proizvajamo. Znižanje stroškov mora biti vedno na dnevnem redu sestankov organov delavskega samoupravljanja in sindikalne podružnice. Kako bomo v nadalje organizirali delo na znižanju stroškov, bo praksa sama pokazala. Predvsem je treba vedeti, kaj moramo sploh napraviti, da bomo stroške zmanjšali in uspeh prav gotovo ne bo izostal. Nekatera podjetja so organizirala ankete o znižanju stroškov. Predlogov ni manjkalo in večina jih je bila sprejetih. Na ta način se je lastna cena proizvodov občutno zmanjšala.

Nedavno je nek član DS podjetja predlagal, da bi postavili skrinjice v katere bi člani našega kolektiva lahko odlagali svoje predloge. Upajmo, da se bodo te skrinjice kmalu pojavile, istočasno pa smo prepričani, da bo predlogov več kot prispevkov za Naš glas.

ne težave so povzročile, da je ta gradnja doslej že v zamudi za dva meseca, katerih ni več mogoče nadoknaditi. Upajmo pa, da ta zamuda ne bo trajala več kakor dva meseca in da se bodo naši otroci vselili v novo šolo v teku meseca novembra letos.

»Val« v pristanišču

Sprehajajoč se po pristanišču sem opazil, da so odšle vse ribiške ladje na ribolov. Edino ribiška ladja »VAL« ena najuspešnejših ladij naše flote je privezana na obalo. Kaj se je zgodilo? Ali so ribiči umrli? ne, umrl je motor!

V lanskem letu smo imeli na zalogi 8 motornih glav, ki bi odgovarjala motorju na »VALU«. Kje so ti rezervni deli? Ako so jih porabili, zakaj niso pravočasno preskrbeli nove? Kdo je odgovoren, da »VAL« leži v najbolj sezoni lova v pristanišču?

R a d o v e d n e ž

Morebitni odgovor bomo objavili v naslednji številki, kolikor ga bomo prejeli v 5 dneh po izidu te številke. (Op. uredništva.)

(Nadaljevanje s str. 3)

so v podjetju, čeprav je povsem naravno, da se mora v prvi vrsti posluževati ravno teh služb. Toda za posamezna pomembna vprašanja bi bilo koristno, da bi se organi samoupravljanja obračali za strokovna mnenja tudi na specializirane ustanove in službe drugih podjetij, združenja itd.?

Proizvajalec

O centru za strokovno izobraževanje

Kakor je gotovo vsem znano, imamo v našem kombinatu službo, ki se ukvarja izključno z izobraževanjem članov našega kolektiva, štipendisti in vajenci. Ker se je izkazalo, da ta služba ne zadostuje več našim potrebam in je že zastarela ter ne koraka vstric z našim gospodarskim razvojem, je komisija za izobraževanje pri DS sklicala posvetovanje, katerega so se udeležili vsi člani komisije ter predstavniki naših samoupravnih organov, družbenih in političnih organizacij v podjetju. Po daljši debati, kako naj bi organizirali v bodoče izobraževanje v podjetju, so prišli do zaključka, da naj se ustanovi v kombinatu center za strokovno izobraževanje.

Sestavljali naj bi ga:

1. šef centra,
2. dva inštruktorja,
3. upravni svet centra, ki bo sestavljen iz 8 do 10 članov.

Ta center naj bi prvenstveno posvetil vso skrb delavcu v proizvodnji, nudil naj bi praktično pomoč proizvodnji tako z različnimi strokovnimi nasveti kakor tudi z izboljšavami raznih faz dela itd.

Obenem bi center prirejal razne kratke tečaje in seminarje, kjer bi se vsi seznanjali z različnimi zakonskimi predpisi, pravili in pravilniki podjetja.

Najbolj važno delo, ki v bodočnosti čaka center, pa je izpopolnjevanje delavca na delovnem mestu. Če prenašamo na delavca samo teorijo, to še ne zadostuje, saj jo marsikdo v praksi ne zna uporabljati in seveda sčasoma vse pozabi, tako da nima od tega nobene koristi ne on sam niti skupnost. Če pa delavca praktično izobražujemo na samem delovnem mestu, je pa stvar drugačna, ker tam dela vsak dan in bo uporabljal pri delu vse tisto znanje, ki mu ga bo inštruktor praktično prenesel iz svojih izkušenj. Tako bo tudi povečal s tem svojo storilnost in delo za njega bo lažje, ker ne bo delal več nepotrebnih gibov in premikov, ki so mu do sedaj preprečevali, da bi lahko opravljal svoje delo učinkoviteje.

Tako bo center lahko izvrševal to odgovorno in težko nalogo; je

pa obenem nujno, da bodo v centru sodelovali ljudje, ki poznajo tehnološke procese v podjetju, ki so tako strokovno usposobljeni, da bodo svoje znanje brez težav prenašali na vse delavce v kombinatu. Ti ljudje, ki bodo stalno delali v centru, naj bi se izključno ukvarjali s problemi izobraževanja, ki nastajajo v proizvodnji. Tako naj bi center organiziral svoje delo, da bi obravnavali najprej samo en oddelek. Tam bi analizirali točno ves tehnološki proces, ugotovili, kakšne so pomanjkljivosti, kako bi se dalo kaj spremeniti, da bi proizvodnja bolj tekla itd. Ko bo ta analiza končana, bi se točno preštudiralo delo na vsakem delovnem mestu, izboljšalo, kar je potrebno izboljšave, in končno bi vse delavstvo seznanili z zakoni, pravili in pravilniki podjetja, tako na primer z zakonom o delovnih razmerjih, ker večina delavcev ne ve, kakšne so njihove pravice in dolžnosti. Sedaj bodo izšla vsa pravila podjetja, ki jih vsak posameznik ne bo mogel preštudirati; je pa nujno, da kot upravljavec vso to snov pozna. In spet bo dolžnost centra, da bo ta pravila in pravilnike približal delavcu na tak način, da bo dostopen vsakemu brez kakršnegakoli filozofiranja.

Med drugim je bilo tudi predlagano, naj bi center ne spadal direktno v noben sektor, ker na ta način bi prejemal navodila le od šefa tistega sektorja, kamor bi spadal in s tem bi nastopile ovire pri njegovem delu.

Nujno pa je, da bo center tesno povezan z vsemi službami v

podjetju, ker bo lahko opravljal delo le s pomočjo ostalih služb, kjer bo dobil razne podatke, potrebe po kadrih itd. Torej ljudje, ki bodo stalno zaposleni v centru, bodo zadolženi predvsem za probleme, ki nastopajo v proizvodnji. Ker pa je izobraževanje namenjeno celotnemu kolektivu od vodilnih ljudi do nekvalificiranega delavca, bi bilo nepravilno, če bi iz tega procesa izobraževanja izključili kader, ki ne dela v proizvodnji — to je v administraciji oziroma v stranskih obratih. Zaradi tega je bil podan predlog, da bi se za neproizvodne oddelke dobilo predavatelje iz teh oddelkov, ki pa bodo morali biti strokovno na višini. Ti bi potem predavali iz svojega resora stvari ostalim delavcem, ki s tem še niso seznanjeni.

Tukaj sem navedla samo približni osnutek, kako naj bi se v bodoče razvijalo izobraževanje v podjetju. Vendar ta osnutek še ni dokončen in želimo, da bi vsak, kdor ima kakšne pripombe oziroma predloge, iste dostavil referentu za izobrazbo.

(Nadaljevanje s str. 1)

Koper	11.710
Izola	4.883
Piran	5.117

Gibanje odstotka za delo nezmožnih zavarovancev je bilo v letošnjem letu po mesecih in komunah naslednje:

	Koper	Izola	Piran
II.	6,89	6,23	6,87
III.	6,79	4,70	6,19
IV.	8,16	8,55	6,98
V.	7,21	5,99	4,77
VI.	5,39	6,00	4,23
VII.	5,54	4,54	4,73

Čeprav imamo v našem kombinatu ogromno izostankov z dela zaradi bolezni, vpliva naslednji pregled kar nekako tolažilno. Preglednik nam pokazuje izolska podjetja v drugem tromesečju z odstotkom bolniških dni:

Obnova	5,28
Delamaris	5,19
Stavbenik	4,55
Kmetijska zadruga	12,67
Ruda	8,61
Mehanotehnika	7,20
Mala oprema	6,30

ALI GOVORIMO IN DELAMO ALI SAMO GOVORIČIMO?

Letos spomladi smo sprejeli na sindikalnem obnem zboru med drugim tudi sklep, da bomo v najkrajšem času ustanovili center za izobraževanje. O tej temi se mnogokrat govori in piše, odločilo se je tudi že na razširjenem sestanku komisije za izobraževanje, kakšno vsebino naj ima center in na kakšen način naj začne z delovanjem. Žal je ostalo vse pri besedah.

Tudi DS je v začetku julija sklenil, da se Center mora formirati do konca avgusta ter, da se do tedaj redno poroča na vsaki seji, kaj je bilo tozadevno že narejenega. Danes smo že v septembru, narejenega ni nič, pa tudi nobenega poročila ni DS še prejel. Zdi se, da je sklep sindikalnega obnega zbora in sklep Delavskega sveta podjetja za nekatere bob ob steno.

»NAŠ GLAS« izdaja kolektiv konserвне industrije »DELAMARIS« Izola — List urejuje uredniški odbor: Tihomir Javoršek, Avgust Brezavšček, Zvonko Grahek, Tomaž Pavletič, inž. Gabrijel Cotič, Alojz Hudales, Emil Puget, Vili Može, Savo Kapelj, Miro Banovac, Miro Strancar, Ludvik Ferk in Ado Makarovič — Odgovorni urednik AVGUST BREZAVŠČEK, Izola, Brkinska 10 — Tiska tiskarna Časopisno-založniškega podjetja »Primorski tisk« v Kopru

Kaj bo z nogometnim igriščem

Pred tremi leti je vzknila zamisel za gradnjo novega nogometnega igrišča. Takrat so bili izgledi, da bo novo igrišče kar kmalu zgrajeno, saj so dali vse sile, da se teren izravna in takoj prične z gradnjo. Vsak dan so od jutra do noči buldožeri peli svojo pesem. Tudi delovna skupina je bila vsak dan na delu. Sedaj pa, kakor da ni nikomur več mar za igrišče, gradnja počiva in trava prerašča še nedokončano delo.

Iz nerazumljivih vzrokov je občina predčasno odstranila ograjo in tako praktično odpravila staro igrišče. To igrišče je bilo še dobro in sposobno, da se na njem igra. Novo igrišče, ki bi moralo biti sposobno za igro, še preden se staro ruši, pa je ostalo na mrtvi točki.

Ako je ta lokacija bila namenjena za gradbišče, potem je jasno, da rušiti ograje ni bilo treba, saj mora biti praviloma vsako gradbišče ograjeno. Ako pa so že tedaj ugotovili, da teren za gradnjo ne ustreza, naj bi prav tako pustili ograjo in sedaj bi igrišče lahko služilo svojemu namenu. Morda je hotela občina s tem pospešiti gradnjo novega igrišča?

Skoraj ni bilo dneva, da ne bi odgovorni funkcionarji nogometa spraševali merodajne forume na občini za finančno pomoč. Odgovor je vedno enak: »Denarja ni«. Mi pa pravimo in po vsej pravici trdimo, da denar je, le za nogomet ga ni. Poglejmo samo, kolikokrat so bile mestne ulice in ceste prekopane z jarki in to tako nenačrtno, da so v enem tednu dvakrat kopali na enem in istem kraju. Danes je bilo potrebno za kabel telefona, drugi dan je bilo potrebno za kabel električnega voda, nazadnje pa še za kanalizacijo. Upajmo sedaj, da bo konec. Pripomniti moramo še to, da ko so delavci komunalnega podjetja občine Izola asfaltirali križišče pred gostinskim podjetjem »Turst«, da je nekdo opozoril delovodjo na neko nepravilnost, ta mu je zasolil nazaj, da se nima kaj vmešavati v to delo. Vprašam ga, ali ni mogoče od nas vseh neki delež truda vložen v to, da se nekaj napravi v komunih in zakaj se občan ne bi smel zanimati za taka dela?

Omeniti moram še nekaj o krizi denarja in o našem ljubljencu NK Delamari. Mnogo je bilo govora in pisanja o novorojenčku NK Delamari. Upali smo, da se bo ta otrok razvijal ob bratski pomoči in ne v pomanjkanju pred očmi vseh, ki so mu botrovali ob rojstvu.

Že v samem začetku smo se bali morebitne paralize, a ta strah je bil odveč. Takoj po porodu so bili izgledi, da bo ta otrok doživel lepo rast, bodočnost in tudi starost, saj ga je negoval vsak, kdor ga je le malo poznal.

Sedaj je tega konec! Otroških doklad mu ne priznajo, ostalih zaslužkov pa nima. Prestopil je v

višji razred šolanja in postal član SCL, potrebuje mnogo več denarne pomoči kot prej. To mu bo mogoče le tedaj, če mu starši in pa skupnost zagotovijo materialno pomoč.

Ostal pa je zapuščen, za njega ne skrbi nihče in če se kmalu ne najde kdo, da bi temu otroku pomagal, se je bati, da napravi še samomor. To bi bilo nezaželeno. A če do tega kljub temu pride, potem bo verjetno nekdo nosil moralno odgovornost. M. S.

Poleg zgradbe občinskega ljudskega odbora gradijo veliko poslovno stavbo. — Na sliki: gol na starem nogometnem igrišču.

Z obiska pri sorodni industriji

Zadnje dni julija smo trije predstavniki »Delamarisa« — gl. direktor, teh. direktor in vodja kapitalne izgradnje obiskali dvoje podjetij sorodne industrije na Hrvaškem in sicer: »Kalnik« v Varaždinu in »Podravko« v Koprivnici.

Na pot smo se odpravili predvsem zato, da vidimo kako delajo, kakšni so njihovi dosežki v živilski industriji in končno, prav je vrniti obisk predstavnikom »Podravke«, ki so bili maja meseca pri nas.

Smatramo, da so stiki s sorodnimi podjetji koristni, zlasti z onimi, kjer so urejeni medsebojni odnosi. V marsičem se da zavzeti skupna stališča, tako glede nastopa na jugoslovanskem trgu, glede trgovskih potnikov, preskrbe s surovinami (glutaminat), nagrajevanja itd.

V obeh podjetjih so nas lepo in prijazno sprejeli.

V »Kalniku« smo si ogledali poslovne in predelovalne prostore, ki so sicer stari, vendar niso v stiski s proizvodnimi površinami. Upravno posloppje je novo. Proizvajajo: konzervirane kumariče, marmelado, kompote, papriko, džem, grah, stročji fižol, razne

pulpe in raznovrstno sušeno zelenjavo.

V obratu je bil za nas predvsem zanimiv stroj za rezanje zelenjave. Stroj je dobavljen iz Nemške demokratične republike — tipa »LIPSIA«. Dovolili so nam, da pripeljemo svojo zelenjavo in stroj preizkusimo. (To je bilo tudi izvršeno in stroj se je pokazal zelo uporaben, zlasti za rezanje zelenjave v kocke. Kapaciteta ca. 1500 do 1800 kg na uro.)

Naslednji dan smo vrnili obisk »Podravki« v Koprivnici. Pokazali so nam vse oddelke. Zgradili so novo proizvodno halo z vsemi potrebnimi inštalacijami. Hala je paralelno pregrajena za več tehnoloških poti, en del pa služi za sanitarije.

V nadstropja niso šli (tudi ni zato pri njih nobene potrebe). Posebej imajo garažo in vzdrževalne obrate. Kotlovница je urejena — povratek kondenzata in jonsko omehčevanje vode. Ravno tako imajo povsod izolirano razvodno omrežje pare. Ostanke starih poslopij postopoma likvidirajo. Skratka, povsod se vidi, da podjetje dobro uspeva. Pokazali so (Nadaljevanje na str. 8)

REVOLUCIONAR PRIPOVEDUJE

OB PETDESETLETNICI
SLAVKA JAKŠA

Pred življenjskim jubilejem smo obiskali predsednika našega UO tovariša Slavka Jakša, ki bo 22. septembra letos praznoval svojo petdesetletnico. Zaposlili smo ga, naj nam kaj pove iz svojega življenja, saj v 50 letih se je tega veliko nabralo. V svoji skromnosti se je sicer branil češ: »Kaj bi pravil in čemu bi pisali o meni,« vendar se je le odtajal in začel.

»Kot otroku mi ni bilo nič posebno hudega. Podil sem se z ostalimi otroci vred po črnomaljskih ulicah in vrtovih, skrivaj lovil ribe v Lahinji in počenjal vse tisto, kar počno otroci v takem podeželskem mestecu.

Toda, ko sem bil star 17 let, sem bil že izučen mizar in s tem je bilo tudi konec brezskrbnega življenja. Začela se je borba za kruh. Mojster, pri katerem sem se učil, me ni več potreboval, kajti kot pomočnika bi me moral plačati, zato je vzel novega vajenca, ki mu je zopet delal zastoj tri leta. Takšna je bila tedaj praksa in nepisan zakon izkoriščanja. Prav v času, ko sem postal pomočnik, je pretresala svet velika gospodarska kriza in tedaj ni bilo ne dela ne denarja. Pod silo razmer sem se zaposlil pri nekem mizarju v Mokronogu, ki nam je dal po 10 dinarjev na dan in hrano. Za 10 dinarjev si tedaj lahko kupil 40 cigaret Zeta. To je bilo težko, vendar se na domače nisem mogel zanašati in opirati, saj sem bil mlad, zdrav in imel sem poklic.

»Kdaj si se pa začel udeleževati v delavskem gibanju?« smo ga spraševali dalje.

»Da po pravici povem, sam ne vem, ker to se ni začelo z nekim datumom ali z nekim dejanjem. Po malem in po svojih močeh sem se vključeval nevede nekako iz lastnih nagibov že zelo zgodaj. Leta 1935 sem bil že zaprt z nekaj prijatelji vred, ker smo ob državnih volitvah vzklicali po Črnomlju proti tedanjemu režimu in proti vladni listi. Označili so nas za nevarne komuniste, kar mi je kar godilo, četudi v to nisem bil prepričan, da sem res tako nevaren režimu. V odgovor na našo aretacijo so pripravljali Črnomaljske velike demonstracije po mestu, na katere bi prišli tudi ljudje iz hrvatske strani onstran Kolpe.

Tega pa so se tedanji oblastniki prestrašili in nas po treh dneh vseh osem izpustili. Dobili smo le pogojno kazen, hujša kazen je pa bila v podjetju »Jugoles«, kjer sem bil takoj po vrnitvi iz zapora odpuščen iz službe.

Podobna stvar se je ponovila ob volitvah leta 1938, le da so nas tedaj zaprli zaradi parol proti po-

litiki naslonitve na nacistično Nemčijo in bratenja s fašizmom. Že pred volitvami so dobili orožniki močne okrepitev, tako da smo lahko vnaprej računali, kaj bo. Toda naloge smo izvajali dosledno in brezpogojno.

Našim akcijam je sledil zapor in obvezen odpust iz službe. Tega leta sem bil sprejet tudi v Partijo. Ob tej priložnosti ni bilo svečanih nagovorov ne pogrbenih miz. Sestali smo se izven mesta v neki visoki koruzi in tu so mi povedali, da sem sprejet v organizacijo, kar sem si štel v neizmerno čast in zaupanje. Iz tistih časov se spominjam, da je prišla kot član CK KPS večkrat na naše sestanke Vida Tomšičeva in nam prinašala navodila, navedbe in naloge. Ko se je zadnja leta pred vojno gradila proga Črnomelj—Vrbovsko, sem bil pri tej gradnji zaposlen kot vodja mizar-skih delavnic. Zaradi nizkih plač sem dobil nalogo, da organiziram stavko in nekaj dni smo res ostali vsi mizarji doma. Toda našli so se stavkokazi, ki so se ponudili na naše mesto in bili sprejeti. Vsi ostali smo bili takoj odpuščeni.

Prav to odpuščanje in pa politične naloge, ki smo jih izvajali, me je privedlo do tega, da sem odprl svojo mizar-sko delavnico. S tem sem se otresele tistega stalnega nadzorstva nad seboj, vsako pot sem lahko zamaskiral s poslovnimi opravki.

V tej delavnici sem pričakal tudi okupacijo in sovražnik je postavil postojanko prav pred mojo delavnico, v Sokolski dom. S tem se je začelo novo, mnogo težje obdobje političnega dela, pod težjimi okoliščinami so se začele akcije političnega, vojaškega in gospodarskega značaja. Večkrat smo bili vso noč v borbi z okupatorjem, drugi dan pa poslušali pretiravanja o tisočih partizanov in komentarje o našem delu, saj niso sumili, da jim tale mirni »falegname« ponoči ne da spati in napada armado velikega imperija.

Da, tako je šlo do 1942, tedaj so me pa zaprli in ker niso imeli dovolj dokazov, so me internirali, sicer bi se tedaj z menoj drugače končalo.

Po kapitulaciji Italije sem prišel na Primorsko in postal komisar bataljona v tedanji Soški brigadi, ki je kasneje postala brigada Simona Gregorčiča. S političnim delom sem se ukvarjal ves čas v partizanih in še kasneje nekaj časa kot oficir JLA.

»Kaj in kdaj ti je bilo v življenju najhuje in najtežje?« smo vrtali z vprašanji dalje.

»Vsekakor je bil tisti čas pod okupacijo v Črnomlju najtežji del mojega življenja,« je povedal tovariš Jakša.

»Tedad smo morali izvajati sila

tvegane akcije pred očmi okupatorja, ne meneč se za številne vohune in ovaduhe, ki so oprezali in prisluškovali vsepovsod. Moral si biti dobesedno vsak trenutek pripravljen na vse, na aretacijo, zapor pa tudi na streljanje. Ta čas je bil mnogo hujši od tistega stradanja na Rabu ali hajk po tolminskih hribih. Stanje se je v Črnomlju še posebno poslabšalo po katastrofi belokranjske čete na Gorenjih Lazih, ko so Italijani iz ujetega partizana Korelca napravili izdajalca.

»Kdaj si bil pa v svojem življenju najbolj vesel in srečen, kaj je bilo najlepšega?« smo hoteli še vedeti.

»Najlepše doživetje v mojem življenju je bila osvoboditev. Tistih majskih dni leta 1945 ne bom pozabil nikoli. Kako neki! S tem je bilo konec tistega nečloveškega trpljenja, preganjanja, zaporov in internacije. Bil je konec krvave morije. Vedel sem, da je

zmagala naša stvar, zmagala je revolucija,« je v zanosu zaključil tovariš Slavko.

»No, za zaključek še eno vprašanje. Ali imaš kakšno stalno neizpolnjeno željo, ki te spremlja že dalj časa?« smo ga še pobarali.

»Da, tudi to imam,« nam je odgovoril, »vedno sem si želel imeti lasten dom, mislim tak skromen, ki pa je lahko tudi prijeten in topel. Tega sem si vedno želel in si ga še želim, četudi vidim, da do njega ne morem.«

Tako nam je na kratko povedal svojo življenjsko pripoved revolucionar, čigar mladost je bila ena sama velika akcija za zmago revolucije.

Za svoje delo je prejel priznanje spominski znak 1941 ter vrsto vojaških odlikovanj.

Ob njegovem življenjskem prazniku mu vsi člani kolektiva čestitamo in želimo še dolgo vrsto srečnih let v krogu svojih dragih.

Kako uporabljamo planske kalkulacije

Ker je krog uporabnikov naših planskih kalkulacij zelo širok, ne bo napačno, če tu na kratko, a v glavnih črtah opišemo način sestavljanja, predvsem pa uporabe naših planskih kalkulacij.

Naše planske kalkulacije so pri vseh izdelavnih materialih zasnovane na planskih cenah materiala. V planski ceni materiala so upoštevani tiste stroški: predvidena povprečna nabavna cena, povečana za stroške dovoza do skladišča, pri ribi, kjer je skladišče hladilnica, pa še stroški hlajenja in vzdrževanja v hladilnici.

Amortizacija in investicijsko vzdrževanje so računani na osnovi predvidene letne proizvodnje in dejanske amortizacije tistega izdelavnega stroškovnega mesta.

Kalkulirani osebni dohodki so računani po ceniku del iz pravilnika o delitvi osebnih dohodkov.

Obratna režija je računana na osnovi predvidenih režijskih stroškov ekonomske enote, ki izdeluje tisti izdelek.

V obratni režiji so vkalkulirana tudi nadomestila za osebne dohodke (dopusti, povprečni izostanki z dela).

Posebej so izkazani kalkulatívni stroški za elektriko, vodo in paro ter kalkulatívni kalo. To pač zaradi tega, ker v podjetju še ne posedujemo merila teh stroškov, da bi jih lahko normirali.

Pod upravno prodajno režijo so vkalkulirani vsi stalni (redni) upravno prodajni stroški brez odpremnih stroškov.

Vsi ti stroški tvorijo lastno ceno, to je ceno, ki jo vsaka teh kalkulacij končno prikazuje.

Pri primerjavi posameznih kalkulacij pa lahko opazimo, da ni pri vseh izdelkih uporabljen enak način kalkuliranja embalaže. Pri ribjih konzervah na primer ni v lastni ceni vkalkuliran zaboj niti kanta, medtem ko kalkulacija za juhe vsebuje tudi embalažo. Zakaj ta razlika? Vzrok temu je različni postopek konfekcioniranja. Medtem ko pridejo ribje konzerve v večini primerov v skladišče v internih zabojih ter se vložijo v komercialno embalažo (zaboj ali karton) šele pred odpremo, pri juhah ne uporabljamo dvojne embalaže, temveč se juha pakira takoj v komercialno embalažo. Ne moremo torej pri ribjih konzervah vkalkulirati zaboja, ko proizvod s tem stroškom v skladišču še ni obremenjen.

POJASNILO O PLAČEVANJU SINDIKALNE ČLANARINE

Še vedno so nejasnosti glede lestvice ozir. višine sindikalne članarine, ki jo plačujejo člani na osnovi višine prejetih osebnih dohodkov. Lestvica sindikalne članarine je naslednja:

1. vajenci	5.— din
2. do 7.000 din	35.— din
3. od 7.001 din do 9.000 din	50.— din
4. od 9.001 din do 12.000 din	80.— din
5. od 12.001 din do 16.000 din	110.— din
6. od 16.001 din do 20.000 din	140.— din
7. od 20.001 din do 25.000 din	170.— din
8. nad 25.000 din	200.— din

Počitniški dom v Lepeni zapira svoje duri!

Tudi letos naš dom že zaključuje svoje poslovanje. Reka dopustnikov, ki jo je bilo še pred kratkim zelo težko usmerjati, je nenadoma usahnila. Ponovil se je pojav, ki ga opažamo vsako leto: naval v mesecih juliju in avgustu, nezainteresiranost za počitnice pa v juniju in septembru. Komu je to pripisati? Prijavljenici za počitniški dom so dajali najrazličnejša tolmačenja: julij in avgust sta najprimernejša za dopuste, september je hladen in ravno tako junij, v juniju je še v šolah pouk, v septembru se pouk začne in naši otroci ne morejo v Lepeno itd.

Nekateri od teh odgovorov so popolnoma utemeljeni, drugi pa niti najmanj ne. Res je namreč, da družine s šoloobveznimi otroci nikakor ne morejo na dopust med šolskim letom. Ni pa res, da sta junij in september neprimerna za počitnice. Zlasti september je mesec, ki je najprimernejši za dopust v hribih. Vsak ljubitelj in poznavalec naših planin bo takoj

potrdil ter nam brez oklevanja svetoval septembrske počitnice. Tudi letošnja sezona je potrdila to dejstvo.

Kdo od nas se ne bi odzval vabilu Lepene, ki se je pojavilo na oglasnih deskah naših obratov v zadnjih dneh avgusta, ko je vročina najbolj pritiskala? Kdo ne bi tedaj rad sedel v hladnih lepenških gozdčih, ali pa ob žuboreči gozdni rečki, ki s slapovi in brizcami svoje ledeno mrzle vode širi tako prijeten hlad? Kdo ne biraje zvečer balinal za počitniškim domom v volneni jopici in dolgih hlačah, kakor pa polnag lovil zrak v neznosni in težki vročini, ki nas tu v Izoli obdaja?

Odgovor res ni potreben! Lepena je v takšnih dneh pravi raj, ki ga moramo vsekakor čimbolje izkoristiti s tem, da sezono podaljšamo. Kako to doseči? Za to naj poskrbi naša sindikalna organizacija, ki je poklicana, da nudi svojim članom čim boljše pogoje za letni počitek.

Počitniški dom bo nudil skupini, ki se vrača s Triglava, prijeten oddih

Nagrabna križanka

Vzajemna pomoč

Na upravni odbor je naslovljenih več prošenj članov kolektiva, ki niso člani blagajne vzajemne pomoči. Takih prošenj UO blagajne ne bo vzel v pretres. Prav tako ne bodo dobili posojila člani, ki še nimajo trimesečnega staža v blagajni. Danes ima blagajna VP 135 članov in lastnih sredstev približno 150.000 dinarjev. Delavski svet podjetja je dodelil blagajni kot posojilo, ki pa se mora vrniti sindikalni podružnici, 384 tisoč dinarjev. Sindikalna podružnica je dala blagajni posojilo v višini 150.000 din. Kakor vidite, že danes razpolaga blagajna VP s približno 700.000 din. Formulirji za prošnje za posojila se dobijo pri vratarju obrata Argo in Iris. Pri dodeljevanju posojil bo UO blagajne upošteval težave, v katerih je prosilec. Socialno pomoč bo dala blagajna le po predhodni odobritvi sindikalnega odbora. Za znesek socialne pomoči se bo zmanjšalo posojilo sindikalne podružnice pri blagajni. Socialno pomoč bo sindikalni odbor priznaval le v primerih, ko člana kolektiva zadene nesreča.

(Nadaljevanje s str. 5)

nam velike obdelane površine nasadov ribezlja, višenj, kutin, marelic in med temi nasadi tudi zelenjavo. Ne trpijo pomanjkanja delovne sile in za njih ni problem »preko noči« dobiti 300 ljudi za izredna dela (obiranje sadežev, konice dela ipd.). Tudi dinar je več cenjen kot pri nas, kar je razvidno iz višine nagrajevanja in takojšnjega množičnega odziva na delo.

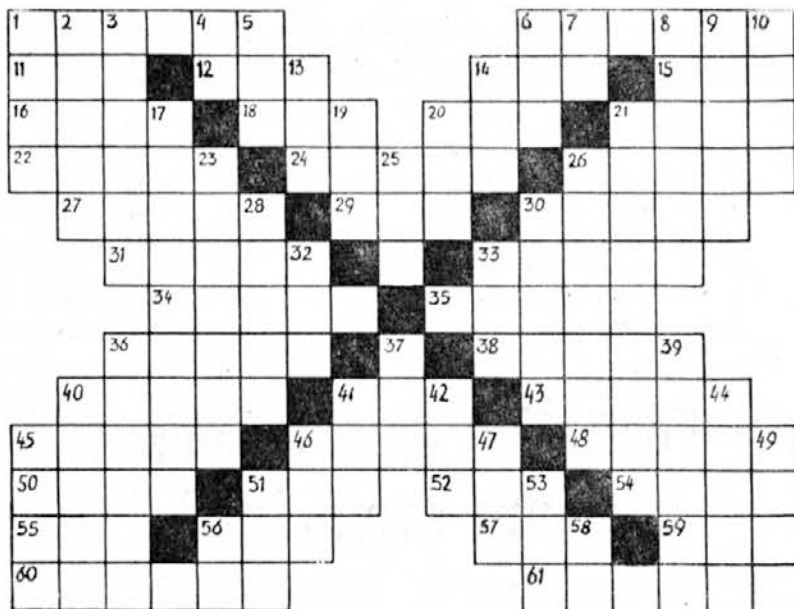
Proizvajajo: juhe, marmelado, kompote, vložene kumarice, grah, sadne sokove, džeme. V svojem sklopu imajo klavnice in vse lokalne mesnice za predelavo mesa.

Poskrbeli so tudi za oddih članov kolektiva ob jezeru »Soderice« pri madžarski meji, kjer imajo lepo urejeno restavracijo s kopališčem, čolni in kamor radi zahajajo, čeprav je nekaj kilometrov od Koprivnice.

Pri medsebojnih razgovorih smo izmenjali nekaj misli, koristnih za obe podjetji v pogledu nadaljnjega sodelovanja.

Med drugim smo prišli tudi do tega, da bi naši sindikalni organizaciji lahko organizirali športna tekmovanja — enkrat v Izoli, drugič pri njih, to pa v mesecih, ko ne bo toliko dela, ne pri njih, ne pri nas. Na ta način bi se bolje spoznalo med seboj več članov kolektiva, ki imajo podobno proizvodnjo, čeprav eni na Hrvaškem, drugi v Sloveniji.

V Koprivnici smo dobili dobre vtise in bili zelo zadovoljni z lepim tovariškim sprejemom.

Vodoravno: 1. obed, 6. značka za ime, 11. okrajšava za »odlično«, 12. jadransko letovišče, 14. bodica, 15. moško ime, 16. lahko atletska disciplina, 18. tuje žensko ime, 20. veznik, 21. mestni nasad, 22. breme, 24. npravoslovje, 26. priimek našega mladega šahovskega mojstra, 27. važen izdelek iz celuloze, 29. pripadnik skupine starih Slovanov, 30. srbska kuhinjska specialiteta, 31. vrsta odličnega sadja, 33. novice, 34. znani jugoslovanski plesni ansambel, 35. sporazumi, 36. denarni zavod (dvoj.), 38. srbska »škoda«, 40. domovina rib, 41. arabski žrebec, 43. glasbena vaja, 45. plavo, 46. svoboden, 48. prijetni vonji, 50. obdelana zemljišča ob hiši, 51. tuje žensko ime, 52. veznik, 54. dežela v Aziji, 55. veznik, 56. znoj, 57. velika posoda, 59. hoditi, 60. švicarska teritorialna enota, 61. nevaren športnik.

Navpično: 1. del skeleta, 2. odkopavanje, 3. potreščina prevajalca, 4. vprašalnica, 5. pritok Volge, 6. predlog, 7. nemški predlog, 8. preplahi, 9. ime (podjetja), podpis, 10. žensko ime, 13. rimski pozdrav, 14. pod, 17. živalska zvrst, 19. oče, 20. uradni spis, 21. glasbeni pojem, 23. strganje, 25. najdaljša indijska reka, 26. mesni proizvod, 28. železniška postaja na progi Ljubljana—Maribor, 30. stranke, 32. priimek znanega pomorskega strokovnjaka, 33. svojilni zaimek, 36. lepo

vedenje, 37. števniki, 39. grška mitološka osebnost, 40. žensko ime, 41. nadav, 44. italijansko »ljubljen«, 45. sorodnik, 46. števniki, 47. lahko atletska disciplina, 49. knez beduinskega plemena, 51. glas, 53. jadranski otok, 56. italijanska reka (orig.), 58. predlog.

Rešitev pošljite na uredništvo do 20. septembra 1962.

REŠITEV KRIŽANKE IZ PREJSNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: 1. ribe, 4. rudo, 7. arpad, 9. sk, 11. ori, 12. ve, 13. tog, 15. sol, 16. kobdij, 17. bol, 18. akt, 20. aš, 21. ded, 23. or, 24. indus, 26. argo, 27. rovt.

Navpično: 1. rast, 2. ba, 3. ero, 4. rai, 5. ud, 6. orcl, 8. predjed, 10. kokos, 12. vojko, 14. gol, 15. sla, 17. bala, 19. trst, 21. dno, 22. dur, 24. ig, 25. so.

Naše strojepiske bodo tekmovalce

Vsako tekmovalstvo podžiga tekmovalce k boljšemu uspehu. Prav tako kot v športu in drugih področjih dejavnosti, tudi strojepiske povsod v svetu tekmujejo med seboj. Takšno tekmovalstvo bomo organizirali tudi v našem kombinatu. Tekmovalci, morda tudi tekmovalcev, ne bo manjkalo, saj vemo, da si s pisalnim strojem precej članov našega kolektiva služi kruh. Pri tekmovalstvu, ki bo obvezno, saj se bo vršilo v rednem delovnem času, ne bo odločilna samo brzina, ampak tudi točnost.

Pisanje s pisalnim strojem ni lahko, saj zahteva ne samo spretnost, ampak tudi velik napor. Ugotovljeno je, da se za 8-urno tipkanje porabi prav toliko energije kot za prekladanje tridesetih ton premoga.

V eni naslednjih številki bomo objavili rezultate tekmovalstva in morda tudi sliko prvakinja.

Mali oglasi

PRODAM RADIJSKI APARAT (transistor na baterije), dimenzije 4x10x15 cm., znamke »GRUNDIG«, za 15.000 din.

PRODAM SKORAJ NOV PLINSKI ŠTEDILNIK s pečico »SLOBODAGNIS« za 35.000 din (cena novega je 41.000 din). Industrijska 3/11.

SKORAJ NOV TELEVIZOR, ki ga lahko vidite v menzi obrata ARGO, bo v kratkem na prodaj. Dan prodaje in izključno ceno bomo objavili v naslednji številki Našega glasu.

NAROČNIKI DRV IN PREMAGA lahko odpeljejo naročene količine vsak delavnik od 15. ure dalje iz bivšega dvorišča Mehanotehnike (od vhoda v Iris 100 metrov proti bolnici).

NASLOVI MALIH OGLASOV se nahajajo v uredništvu v obratu IRIS pri tovarišu Brezavščku. Vse male oglase objavljamo za člane našega kolektiva brezplačno. (Op. uredništva.)